

ምነዎ ኢትዮጵያ...?

እንደ ይሁን ከዱ፣ ልጆቻችን ስፈጡ

እንደ ኤሳው ሆኑ፣ ቡከርናቸውን ስፈጡ

በመታመን ፋንታ፣ ኑፋቄን መረጡ።

እንደ ባህር አሸዋ - እንደ ሰማይ ከዋከብት

ምነዎ ኢትዮጵያ... በዛብሽ ጠላት?...

አፈርሽ 'ሰለሰ'፣ ሜዳሽ 'አሜክላ' እሾክ አበቀለ

ተራራ ሽለቆሽ 'ጃርት' ተራባብት - ተራብቶም ፏሰለ፤

ባላና ማገርሽ፣ ምሰሶሽ ተማሰ

ዙብ አምባሽ ተናደ፣ ወንዝሽ ደፈረሰ

ደም እንደ ጎርፍ ውሀ፣ በገላሽ ፈሰሰ

ውጭ ውስጥሽ ነቀዘ፣ ቤት አጉራሽ ፈረሰ

ምነዎ ኢትዮጵያ... ምፅአት ለአንቸ ደገሰ?

የሚታመን ጠፋ፣ ለሰው ልጅ ያደረ

ውሸት ገኖ ናኛ፣ በቀየሽ ከበረ

ዘብጥያ ወረደ፣ እውነትም ታሰረ

ታሪክ ተረት - ተረት፣ ብሰራት ተበሰረ፤

የውርጃ 'አደፍ' ቅሪት፣ ጭንጋፍ አሳድገሽ

'ታልቻ ዘር - ጎጥን'፣ ደም ተጠማልሽ

ጉድ ውልዶ 'አነበረ'፣ ግዜ ማህፀንሽ

ምነዎ እናት ምድር... ያልታየ ታዩብሽ?

እንደ ይህ ዓይነት ልጆች ስራ

እንደ ኤሳው ሆኑ በክርናቸው ስራ

በመታመን ፋንታ፣ ኮፋቄን መረጡ

እንደ ባህር አሸዋ - እንደ ሰማይ ከዋከብት

ምንዋ ኢትዮጵያ... በዛብሽ ጠላት?...

በቆብ ደፊ 'ሻሻም፣ ቀሳሽ መሳይ፣ ኮከብ ቆጣሪ '

በቀን ሰባኪ፣ ማታ ጎፈሬ አበጣሪ

በደብተራ፣ ረጅም ተላባሽ፣ ካባ ተሞሻሪ

በዘንግ ተውረግራጊ ፣ ወገብ አሳሪ፤

ማህደረ ቅርስ 'ፅባወተ - መምበርሽ' ታምሶ

በዛር ፈረስ ደመ ነውጠኛ፣ መቅደስሽ 'ረከሶ፤

የአምላክ ጻድቅ - ሰማኢታትሽ ማደሪያ

ተቸባቸባቸባ ወ'ቶ ባደባባይ ደርቶ በገብያ

ታብዩ በእግዚአብሔር... ምንዋ ኢትዮጵያ...?

አንድ ቀን ለተለበሰ 'ጥቁር ካባ'፣ ለተደፋ 'ጥቁር ቆብ'

በሚሉ ከ'ኔ ወዲያ የለም ልሂቅ፣ አዋቂ፣ ለሀገር የሚያስብ

በሚመሰላቸው እነሱ ብቻ የሆኑ ህዝብ፤

እየተራቡ ያጠገባቸውን - እየታረዘ ያለበሳቸውን

ሳይማር ያስትማራቸውን - ሳይክፍሉት የከፍላቸውን

አየናቁት ያከበራቸውን - እየሞተ ያኖራቸውን

በረሱት ፣ በከዱት፣ የገዛ ማንነት ወገኖቻቸውን፤

በ'ን ከረባት ..... ማ'ረጋቸው

በ'ነ ሆድ' ..... አምላካቸው፤

በነሰለጠን ባይ፣ ደንቁረው አደንቋሪ ውስጠ 'አንከላዎች'

ያልሆኑትን ለመሆን፣ በመስሎ ፣ ህሊና ቢሰ ሸፍጠኞች

በጥራዝ ነጠቅ 'ሮዕይት አለም' ሰባኪዎች

ያዩትን ያላዩትን ናፋቂ፣ በብልጭልጭ ከተት ጎታች ተሸካሚዎች

የሀገር ርዕይ በሌላቸው፣ በቅዥታም፣ ተቀጥላ ጅራቶች፤

ተገዝገዝሽ!... ተበረቦርሽ!... ተከፋፈልሽ!...

እንደ ቅርጫ ስጋ ገነጣጠሉሽ - ቸባቸቡሽ!

ምነዋ ኢትዮጵያ .....?

ምነዋ ኢትዮጵያ .....?

ባጠባሽ ተነክሰሽ፣ ባጎረሰሽ - ተበላሽ

አመድ አፋሽ ሆነ፣ የዚህ ዘመን እጅሽ።

እንደ ይሁዓ ከዱ፣ ልጆችሽ ሸፈጡ

እንደ ኤሳው ሆኑ፣ ቡከርናቸውን ሸጡ

በመታመን ፋንታ፣ ኑፋቂን መረጡ።

እንደ ባህር አሸዋ - እንደ ሰማይ ከዋከብት

ምነዋ ኢትዮጵያ... በዛብሽ ጠላት?...

ወግ ነው ሲዳሩ እንዲሉ፣ 'ተማሪ' ነኝ በሚሉ

ይይዙትን አ'ተው፣ ይጨብጡትን በዋለሉ

በመማሪያ የብእር ደም ብልቃጥ፣ ውሀ በሞሉ፤

በኮሌጅ - ዩኒቨርሲቲው፣ በየትምህርት ቤት

የሚማሩት፣ የሚያገኙት የእውቀታቸው አይነት

የአድማሳቸው ልእልና፣ የ'ርካታቸው ጥማት

የወጣትነት ህይወታቸው፣ የጥበባቸው እድገት፤

አባትን ሳያውቁ፣ አያትን መጠየቅ

ሱሪ በአንገት ማጥለቅ፣ በጎጥ እድር መድረቅ፤

ዲስኮ ...ጫት ...ሀሽሽ 'ፓሪ' መንገድ

ምነዋ እናት ሀገር .... ምነው ጠፋ ትውልድ።

እንደ ይሁዳ፣ ከዱ ልጆቻችሁ ሸፈጡ

እንደ ኤሳው ሆኑ፣ በ-ክርናቸውን ሸጡ

በመታመን ፋንታ፣ ኑፋቄን መረጡ።

እንደ ባህር አሸዋ - እንደ ሰማይ ከዋከብት

ምነዋ ኢትዮጵያ... በዛብሽ ጠላት?...

ርሀብ - እርዛት፣ ሰቆቃና ሰደት

ስም መጠሪያሽ ሲሆን፣ እንች ባለሽበት፤

እርስ በርስ መባላት፣ ትውልድን ሲጨርስ

የፍትህ ያለህ ባይ፣ ዓለምን ሲያዳርስ፤

ወገኑን - ወገኑ፣ ገሎ ሲፎከር

ሀውልት ሲገነባ ፣በእንች ምድር አፈር

ምፃተኛ 'ሲኮን'፣ በገዛ ሀገር፤

ጥቂቶች ሲሰቁ ፣ ብዙሀን ሲያለቅሰ

ኃጢአት ተትረፍርፎ፣ ፅዋው ሞልቶ ሲፍስ

ዘመን አልፎ ዘመን፣ ዛሬም ደም ስናፈስ

ምነዋ ኢትዮጵያ.....?

ምነዋ እናት ምድር... ዝም ኣለ የእኛ ነፍስ?

ፍርድ ስጭ ዝም ኣትባይ፣ ተይ ኣትታባይ

ዋጋ ይከፈለው፣ በዳይ - ተባዳይ

ይቅርም ኣባባይን፣ ወደፊት እ'ድናይ።...

የነፃ ህዝብ መልኩ ሰንደቅ ኣላማቸው

ባላደራ እናት ነሽ ቅርስ ያ'ርነታቸው።

አለሁ ካልሽ አለው፣ በይ መስከሪ በራስሽ

ከአንገቱ ተቃንቶ፣ ማየት የሚሽ ይይሽ።...

“ያላይ ኢትዮጵያ... የለሽም - እያለሽ

የጀመረሽ ምፅአት፣ ፍፁም ይጨርሰሽ

ፀሀይ ከጨረቃ፣ ይጨላልሙብሽ

ከዋከብት ይርገፋ፣ ሰማይ ይደፋብሽ

እሳት ገሞራ፣ ይንደድ በላይሽ፤

ከምድር ገፅ ላይ ጠፍቶ ‘ምስልነትሽ’

ሲኦል ውረጅና ከነ-ግሳግሰሽ

ዓለም ታሪክ ይፃፍ፣ እጅይ ይበልልሽ።”

-----//-----

ከፊልጶስ

/በመጨረሻው፣ ሰንኞች ምን ለማለት እንደረላኩ፣ ወደ ኢትዮጵያዊያን እንደምትረዳልኝ እምነቴ ነው።

ለአስተያየት በኢሜል፡ philiposmw@gmail.com